

HEIKKI RUISMÄKI & LAURI VÄKEVÄ:

2.3.2. Kymmenen vuotta musiikinopettajakoulutusta Oulun yliopistossa

Tässä artikkelissa käsitellään musiikinopettajakoulutuksen ensimmäistä kymmenvuotiskautta (1993–2003) Oulun yliopiston kasvatustieteiden tiedekunnassa. Artikkeliki keskiytyy erityisesti opetussuunnitelman, valintojen ja koulutuksen kehittämisen tarkasteleluun.

Musiikkikasvatuksen koulutus ja sen tavoitteet

Oulun yliopistossa aloitettiin syyskuussa 1993 ylempään korkeakoulututkintoon johtava musiikin aineenopettajakoulutus (KM, pääaineena musiikkikasvatus). Kasvatustieteiden tiedekunnan kasvatustieteiden ja opettajankoulutuksen yksikköön sijoitettuun koulutukseen otetaan valintakokeiden kautta vuosittain noin 18 opiskelijaa.

Koulutusohjelman laajuus on 160 opintoviikkoa ja opetus ajoitetaan viidelle opintovuodelle. Koulutus koostui vuoteen 1997 yhden opettavan aineen, musiikkikasvatuksen, opinnoista sekä opettajan pedagogisista opinnoista. Syksystä 1997 lähtien opetussuunnitelma on jaettu kieli- ja viestintäopinnoihin, musiikkikasvatuksen pääaineopinnoihin, musiikin sivuaineopinnoihin ja opettajan pedagogisiin opintoihin. Näin koulutus noudattaa kasvatustieteellisen alan koulutukselle määrättyjen opintokokonaisuuksien ehtoja. Nykyisellään koulutus mahdollistaa myös musiikkikasvatuksen sivuaineopiskelun. Laajuudeltaan 40 opintoviikon sivuainekoulutukseen otetaan vuosittain valintakokeiden kautta korkeintaan 4 opiskelijaa.

Musiikkikasvatuksen koulutuksen ammatillisena perustana ovat peruskoulun ja lukion musiikin aineenopettajan tehtävät. Valmistuttuaan opiskelijoilla on mahdollisuus toimia myös eri oppilaitosten musiikinopettajan tehtävissä. Koulutuksen keskeisenä päämäärä on tarjota laaja-alaiset tiedolliset, taidolliset ja asenteelliset valmiudet musiikkikasvatustyöhön eri kouluasteilla ja koulutusmuodoissa. Musiikkikasvatuksen opiskelijoilla on ollut myös syksystä 1996 alkaen mahdollisuus suorittaa luokanopettajan sivuaineopintoja (35 ov), jotka antavat heille kelpoisuuden peruskoulun luokanopettajan virkoihin.

Opetussuunnitelman kehittämisen lähtökohdat

Tutkimustehtäväksi muotoiltuna opetussuunnitelmatyön tarkoituksena on kehittää mahdollisimman tarkoituksenmukainen opetussuunnitelma tämän päivän ja tulevaisuuden musiikkikasvatuksen koulutukseen. Tällainen kehittämis- ja tutkimustyö on luonteeltaan pitkittäistutkimusta, jossa työtään kehittävät opettaja-tutkijat toimivat itse tärkeimpinä tutkimusinstrumentteina. Se on myös arvosidonnaista toimintaa, jossa tutkijat ovat mukana koko persoonallisuutensa voimalla. Tällöin heidän arvomaailmansa on väistämättä yhteydessä näkemykseen, jonka he muodostavat opetussuunnitelmasta (ks. Syrjälä & Numminen 1988, 11). Olennaista on, että nämä arvot tiedostetaan ja tuodaan esiin kehittämis- ja tutkimusprosessin aikana.

Opetussuunnitelman kehittämistutkimus sisältää paljon reflektiota ja itsearviointia. Arviointi on jatkuvaa ja sitä hyödynnetään tehtäessä uusia opetussuunnitelmaratkaisuja. Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen koulutuksessa jatkuvan arvioinnin periaatetta on toteutettu koko kehittämisprosessin ajan. Opetussuunnitelma nähdään prosessina, jonka muotoutumisessa heijastuvat mm. yhteiskunnan dynamiikka ja muuttuvat käsitykset

opettamisesta, oppimisesta ja arvoista. Luonnollisesti opetussuunnitelmatyöhön kuuluu myös pohdinta musiikin eri opintojaksojen merkityksestä ja laajuudesta musiikkikasvatuksen koulutuksessa ja musiikin asemasta peruskoulun ja lukion oppiaineiden joukossa. Opetussuunnitelma pyritään pitämään ajankohtaisena ja tulevaisuusorientoituneena.

Myös opetussuunnitelman tietoperustan ja siihen liittyvän ammattikäytännön yhteyden säilyttäminen on tärkeää koulutuksen kehittämisen kannalta. Schönin (1987, 14) mukaan ammatillisen koulutuksen yleisenä ongelmana on, että tieteellinen tutkimus on irronnut ammattikäytännöstä. Vastaavaan ilmiöön on viitannut musiikkikasvatuksessa Sarath (1995). Musiikinopettajakoulutuksen perustana tulisi olla realistinen kuva musiikinopettajan työstä ja siihen liittyvistä valmiuksista. Tämä edellyttää musiikkikasvatustutkimukselta käytännöllisyyttä, kiinnostumista pedagogisista ja didaktisista kysymyksistä musiikinopettajan ammattikäytännön näkökulmasta.

Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen jaoksessa tähän haasteeseen on pyritty vastaamaan kehittämällä perus- ja jatkokoulutuksen tutkimusopintoja opetussuunnitelman yhteydessä. Opetushenkilöstöltä edellytetään aktiivista osallistumista koulutuksen kehittämiseen ja tiedekunnan jatkokoulutukseen. Näin tutkimus pyritään pitämään välittävänä tekijänä opetussuunnitelman ja ammattikentän välillä.

Opetussuunnitelman taustaa

Musiikkikasvatuksen koulutuksessa pyritään välittämään opiskelijoille sellaisia musiikkikulttuurisia asioita, jotka koetaan tärkeäksi yleisen musiikkikasvatuksen kannalta. Koulutusta ohjaavat periaatteet on pyritty tuomaan esiin kirjoitetussa opetussuunnitelmassa, jonka mukaan opetus organisoidaan. Toteutunutta opetussuunnitelmaa reflektoidaan tuotetaan uutta tietoa opetussuunnittelun pohjaksi. Näin opetussuunnittelu noudattaa kokemuksellisen oppimisen periaatetta, jossa toiminnan reflektion ja käsitteellistämisen kautta pyritään jäsentämään pohjaa uudelle käytännölle (Kolb 1984, 32–33).

Musiikkikasvatuksen koulutuksen ensimmäinen opetussuunnitelma laadittiin tuolloisten musiikinopettajakoulutusten (Sibelius-Akatemia, Jyväskylän yliopisto) ja musiikin poikkeuskoulutuksen kokemusten sekä musiikinopettajien työtä koskevien tutkimustulosten pohjalta (Ruismäki 1991; 1994). Opetussuunnitelman laadinnan teoreettista viitekehystä syvennettiin kirjallisuuteen perehtymällä ja vertaisarvioinnilla. Näin pyrittiin kiteyttämään koulutukselle johtavaa filosofiaa, joka voisi toimia lähtökohtana opetussuunnitelman visioinnille ja strategiselle suunnittelulle (ks. Heikkilä 1994).

Oulun yliopiston musiikinopettajakoulutuksen opetussuunnitelman kehittämisen keskeisenä lähtökohtana on peruskoulun ja lukion musiikinopettajan työnkuva. Katsomme, että opetuksen on integroiduttava koulutodellisuuteen ja ympäröivään yhteiskuntaan. Koulutuksessa opiskellaan asioita, jotka kytkeytyvät oppilaan ja opettajan kokemusmaailmaan. Opetussuunnitelma on luonteeltaan praktinen: se korostaa ammattikäytännön edellyttämien valmiuksien oppimista ammatillisessa ongelmanratkaisussa. Aineenhallinnalliset valmiudet pyritään liittämään koulutuksessa luontevasti pedagogiseen ongelmanratkaisuun. Pedagogisia, didaktisia ja oppiaineeseen liittyviä ongelmia pyritään kohtaamaan ja tarkastelemaan autenttisissa opetus/oppimistilanteissa. Tieteellisen tiedon tehtävänä nähdään musiikinopettajan ammatillisen ongelmanratkaisukyvyyn ja reflektiivisten valmiuksien tukeminen. Oppiaineen sisältötieto ja pedagoginen ai-

neenhallinta pyritään yhdistämään musiikkikasvattajan ammatilliseksi osaamiseksi, joka on luonteeltaan proseduraalista ammatinhallintaa (ks. Elliott 1995, 262–263).

Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen opetussuunnitelmafilosofia korostaa yhteissuunnittelun ja yhteisvastuun merkitystä. Opiskelu nähdään yhteistoiminnallisena projektina, jossa opetusvuorovaikutus ja opiskelijoiden yhteistyö tukee opettajan sosiaalista kehitystä. Toisaalta korostetaan opintojen alusta asti sitoutumista henkilökohtaisen opetussuunnitelman muotoilemiseen ja toteuttamiseen. Henkilökohtainen opetussuunnitelma nähdään avaimena opettajan ammattitaidon kehittämiseen. Opiskelijalle pyritään antamaan koulutuksen aikana yhä enemmän vastuuta omien opintojen suunnittelussa (ks. emt. 280). Näin opetussuunnitelmassa pyritään opetuskeskeisyydestä oppimiskeskeisyyteen.

Opetussuunnitelma on pyritty alusta asti laatimaan joustavaksi ja valinnaisuutta korostavaksi olettaen, että opiskelija on motivoitunein seurattessaan omia intressejään. Lähtökohtana on, että liian tarkalla opetussuunnitelmalla ja tavoitteenmäärittelyllä voidaan kaventaa oppilaan yksilöllisten kykyjen kehittymistä. Henkilökohtainen opetussuunnitelma, valinnaiset opinnot, aikaisempien opintojen hyväksi lukeminen näyttökokeen perusteella sekä pienen yksikön joustava ja nopea päätöksentekoprosessi ovat keinoja, joilla koulutus pyritään pitämään dynaamisena ja muutosvalmiina.

Keskeisimmät opetussuunnitelmassa tapahtuneet muutokset vuosina 1993–2003

Opetussuunnitelman kehittämistä ja arviointia varten perustettiin keväällä 1993 opetussuunnitelmatyöryhmä, johon kuuluu musiikkikasvatuksen henkilökunnan, opiskelijoiden ja laitoksen edustajia. Opetussuunnitelman arviointia on myös toteutettu systemaattisesti lukukausittain palautepäivien yhteydessä. Palautepäivät ovat olleet avoimia laitoksen henkilöstölle ja opiskelijoille ja niissä on pohdittu avoimessa keskustelussa opetuksen toteuttamiseen liittyviä kysymyksiä ja yleisemminkin koulutuksen problematiikkaa.

Lukuvuosina 1993–94 ja 1994–95 toteutettu musiikkikasvatuksen koulutuksen ensimmäinen opetussuunnitelma oli laajuudeltaan 180 opintoviikkoa. Koulutus muovattiin lukuvuodeksi 1995–96 160 opintoviikon laajuiseksi vastaamaan uutta kasvatusalan tutkintoasetusta. Muutos toteutettiin yhdistämällä saman aihepiirin kursseja – esim. aiemmin erilliset rock- ja populaarimusiikin ja jazzin historian kurssit yhdistettiin afroamerikkalaisen musiikin historiaksi – ja vähentämällä muutamien projektiluontoisten opintojaksojen kontaktiopetuksen määrää. Samalla siirrettiin yleis- ja aineopinnoista opintoviikkoja syventäviin opintoihin.

Lukuvuodeksi 1996–97 opetussuunnitelman rakennetta muovattiin opintokokonaisuuksien osalta vastaamaan entistä tarkemmin kasvatusalan uusiutunutta koulutusrakennetta. Tämä tapahtui niin, että yleisopinnot jaettiin kieli- ja viestintäopintoihin (5 ov) ja musiikkikasvatuksen aineopinnot musiikkikasvatuksen perus- ja aineopintoihin (85 ov). Musiikkikasvatuksen syventävät opinnot (35 ov) ja opettajan pedagogiset opinnot (35 ov) säilyivät opintoviikkomääriltään ennallaan.

Opetussuunnitelman rakennetta muokattiin edelleen lukuvuodelle 1997–98 joustavien sivuaineopiskelumahdollisuuksien turvaamiseksi. Tämä opetussuunnitelma koostui kieli- ja viestintäopinnoista (5 ov), musiikkikasvatuksen opinnoista (80 ov), musiikin opinnoista (40 ov) sekä aineenopettajan pedagogisista opinnoista (35 ov). Tavoitteena

oli eriyttää musiikkikasvatuksen pääaineen opinnot asetuksen mukaisesti perus-, aine- ja syventäviksi opinnoiksi, joihin kuuluvat myös 20 ov:n tutkielmaopinnot Tämä tutkin- torakenne on ollut voimassa lukuvuoden 2002–2003 loppuun asti.

Nykyisen opetussuunnitelman tarkastelua

Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen nykyisen opetussuunnitelman painoalueita ovat pedagoginen aineenhallinta, afroamerikkalainen musiikki ja vapaa säestys, musiikki- teknologia sekä erilaiset avoimet oppimisympäristöt. Opinto-oppaassa (MOPS 2002– 2003) on esitetty opetussuunnitelman rakenne, opintojen sisällöt ja opintojen ajoitus- suunnitelma. Ajoitussuunnitelma on viitteellinen: tarkoituksena on, että opiskelija saa siitä suuntaviivat henkilökohtaisen opintosuunnitelmansa laatimiseen. Ajoitussuunni- telmalla pyritään varmistamaan, että koulutus on mahdollista suorittaa asetusten mukai- sesti viidessä vuodessa.

Tarkasteltaessa nykyistä opetussuunnitelmaa sisältöalueittain voidaan musiikkikasva- tuksen ja musiikin opintojen osalta tehdä seuraavia huomiota ja tarkennuksia (pedago- gisten opintojen painotuksista ks. tarkemmin emt.):

- *Vapaa säestys.* Vapaan säestyksen opetus muodostaa oman yhtenäisen paino- alueensa Oulun musiikkikasvatuksen koulutuksessa. Kitaran ja pianon vapaan säestyksen opintomäärä on yhteensä 10 (6+4) opintoviikkoa. Pianon vapaan säestyksen tavoitteena on valmistaa opiskelija ”musiikilliseen ilmaisuun ilman täydellistä nuottikuvaa”, perehdyttää opiskelija ”käyttömusiikin ohjelmistoon ja tulkintaan” sekä antaa ”riittävät valmiudet esiintymiseen ja käytännön työsken- telyyn yksin tai ryhmässä” (emt.). Kitaran vapaa säestys -kurssin tavoitteena on mm. ”antaa opiskelijalle valmiudet käyttää kitaraa pedagogisena soittimena” (emt.).
- *Pedagogiikkaopinnot.* Oulun musiikkikasvatuksen koulutus on tuonut suomalai- seen musiikinopettajakoulutukseen vapaan säestyksen ja afroamerikkalaisen musiikin sovellukset ja pedagogiikka-kurssit (yht. 8 ov.). Näissä opintojaksoissa pyritään vapaan säestyksen ja afroamerikkalaisen musiikin kursseilla saavutetun taidon pedagogiseen soveltamiseen ja pedagogisen aineenhallinnan kehittämi- seen.
- Vapaan säestyksen sovellukset ja pedagogiikka -kurssin (4 ov) yhteydessä opis- kelija saa valmiudet ohjata pedagogiikkaoppilasta vapaassa säestyksessä. Ta- voitteenä on, että opiskelija perehtyy vapaan säestyksen opetusmateriaaliin sekä kykenee suunnittelemaan ja kehittämään opetustaan oppilaan valmiuksien mu- kaisesti. Opiskelija opettaa samaa pedagogiikkaoppilasta kahden lukuvuoden ajan.
- Afroamerikkalaisen musiikin pedagogiikassa (4 ov) opiskelija perehtyy bändi- soiton opetusmateriaaliin ja saa valmiudet ohjata esim. koulu-, kerho- tai nuori- sobändiä afroamerikkalaisissa musiikeissa. Pedagogiikkayhtyeen ohjaaminen toteutetaan kahden hengen opiskelijaryhmissä kahden vuoden aikana (ks. Klint- rup 2002).

Sekä vapaan säestyksen että afroamerikkalaisen musiikin pedagogiikassa pyritään tekemään mahdolliseksi ohjaamaan oppimisen pitkäjänteisyys, jonka on koettu jää-

vän vähäisemmälle huomiolle aineenopettajakoulutuksen harjoittelussa. Samalla pyritään tarjoamaan kaupungin kouluista tuleville oppilaille opetusta afroamerikkalaisessa musiikissa ja vapaassa säestyksessä. Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen pedagogiikkakursseille onkin osallistunut vuosina 1993–2003 satoja oppilaita.

- *Projekti- ja produktio-opinnot.* Opiskelijan omatoimisuutta ja valinnaisuutta korostetaan erilaisissa projekti- ja produktio-opinnoissa (4+4 ov) sekä syventäviin opintoihin kuuluvassa valinnaisessa syventymiskohteessa (4 ov). Projekti- ja produktio-opinnot on mahdollista suunnitella joustavasti opiskelijan intressien mukaisesti. Valinnaisena syventymiskohteena on toteutettu mm. kansanmusiikki, teatteriproduktio, kamarimusiikki, pianopedagogiikka, musiikkiliikunta, studiokurssi, sävellys- ja sanoitus -workshop ja viihdekonsertti. Toteutettuja projekteja ja produktiota ovat olleet mm. konsertit, pedagogiikkakurssit, äänitteiden valmistus, musiikin tietotekniikan sovelluksiin liittyvät projektit sekä uusien musiikkileirien järjestäminen. Studio- ja levytyskurssien tuloksena on julkaistu kaksi CD-levyä yliopiston omassa ”Opi musiikkia” -julkaisusarjassa.
- *Soitinopinnot.* Opiskelijalla on Oulun musiikkikasvatuksen koulutuksessa käytävissään korkeintaan 234 tunnin tuntikiintiö, joiden puitteissa tulee suorittaa neljä 5 opintoviikon laajuista soitinkurssia. Näihin tulee sisältyä pianossa ja laulussa vähintään 5 opintoviikon aineopintotason kurssit. Laulun aineopintokurssi on haluttaessa mahdollista jakaa kevyeen ja klassiseen osioon (2,5 + 2,5 ov). Muu instrumentti tai valinnainen instrumentti voi olla esim. orkesterisoitin, sähkökitara, sähköbasso tai rumpusetti, kevyt piano, kevyt laulu tai kansanmusiikkisoitin. Opiskelija saa soittimesta riippuen korvattua soitinopintoja musiikkioppilaitoksen peruskurssilla (3/3) tai I-kurssilla (5 ov). Konservatorion IIA-kurssilla korvataan enintään 10 opintoviikon opintojakso (5 ov soitinopinnot+valinnainen 5 ov kurssi samassa soittimessa).
- *Kuoro-, orkesteri- ja pienyhtyeopinnot.* Kuoro- ja orkesteriopinnot vastaavat opintoviikkomääriltään (9 ov) Sibelius-Akatemian ja Jyväskylän yliopiston koulutusohjelmien vastaavia opintoja. Pienyhtyeopetuksen (afroamerikkalainen yhtye, koulusoitinten soitto sekä kansanmusiikkisyhtye) kokonaisopintoviikkomäärä on Oulussa 10 opintoviikkoa. Afroamerikkalaisen yhtyeen opinnot (mukaan luettuna yhtyesoitinopinnot) ajoittuvat Oulussa kolmelle opintovuodelle ja käsittelevät kontaktiopetusta kaikkiaan 144 t. (6 ov).
- *Tutkimusopinnot.* Tutkimusopintojen tavoitteena on kouluttaa omaa ammattikäytäntöään reflektoivia, tieteelliseen ajatteluun ja tutkimukseen kykeneviä musiikinopettajia. Tutkimusopinnot on pyritty saamaan koulutuksen läpäiseviksi, jotta opinnäytetöiden laatimisen problematiikkaan voidaan alkaa perehtyä jo ensimmäisestä opintovuodesta alkaen. Tutkimusopinnot on integroitu osaksi opettajan pedagogisia opintoja siten, että didaktinen harjaantuminen voi tapahtua rinta rinnan tieteelliseen toimintaan harjaantumisen kanssa. Opiskelijat ovat voineet valita tutkielmansa aiheen suhteellisen vapaasti musiikkikasvatuksen alalta. Syventävien opintojen tutkielmia on tehty kirjoitushetkeen mennessä yhteensä 50 kpl (ks. liite 3). Suurin osa tutkielmista on metodologialtaan tapaus-, haastattelu tai toimintatutkimuksia. Tulevaisuudessa tutkielmaryhmät organisoitaneen suurempien tutkimusprojektien tai tiettyjen aihepiirien mukaan.

Musiikkikasvatuksen tieteelliset jatko-opinnot tähtäävät kasvatustieteiden lisensiaatin ja tohtorin tutkintoon. Ensimmäinen musiikkikasvatuksen väitöstilaisuus pidettiin maaliskuun 14. päivänä 2003, jolloin tarkastettiin Airi Hirvosen tutkimus ”Pikupianisteista musiikin ammattilaisiksi. Solistisen koulutuksen musiikinopiskelijat identiteettinsä rakentajina”. Liitteessä 4 on lueteltu kirjoittamishetkeen mennessä musiikkikasvatuksessa valmistuneet lisensiaatintyöt.

- *Musiikki- ja viestintäteknologia, avoimet oppimisympäristöt.* Ensimmäisen opintovuoden musiikkiteknologiakursseilla perehdytään MIDI- ja äänenmuokkausteknologian lisäksi verkkoympäristöihin ja opetusteknologisiin sovelluksiin. Musiikkiteknologiaan perehdytään myös audiovisuaalisissa opinnoissa. Teknologiaopintoja on mahdollisuus syventää valinnaisessa syventymiskohteessa ja projekti- ja produktio-opinnoissa. Uuteen opetusteknologiaan ja avoimiin oppimisympäristöihin tutustutaan myös moduuliharjoittelujen yhteydessä. Musiikkiteknologiaan sekä etä- ja monimuoto-opetukseen perehtymistä voi jatkaa tutkimusopinnoissa.
- *Afroamerikkalainen musiikki.* Afroamerikkalainen musiikki (rock/pop, jazz, latin ja muu populaarimusiikki) muodostaa koulutuksen läpäisevän laajamuotoisen sisältöalueen. Lisäksi syventäviin opintoihin kuuluvissa valinnaisissa opinnoissa ja tutkimusopinnoissa on mahdollisuus syventyä afroamerikkalaisen musiikin opintoihin ja pedagogiikkaan.
- *Muut musiikkikulttuurit.* Afroamerikkalaisen musiikin painottuminen koulutuksessa ei sulje pois muita monikulttuurisen musiikinopetuksen keskeisiä sisältöalueita:
- Etnistä musiikkia ja kansanmusiikkia opiskellaan Oulun musiikkikasvatuksessa pääasiallisena sisältöalueena 4 ov. Lisäksi etnisiä musiikkeja ja suomalaista kansanmusiikkia opiskellaan integroituna muihin musiikkikasvatuksen ja musiikin opintokokonaisuuksiin (mm. musiikkiliikuntaan ja vapaaseen säestykseen). Etnisiin musiikkeihin ja niiden pedagogiikkaan on myös mahdollisuus syventyä syventävien opintojen valinnaisissa opintokokonaisuuksissa ja tutkimusopinnoissa. Soitinopinnoissa on mahdollisuus valita kansanmusiikki- tai etnisen musiikin instrumentteja.
- Länsimaiseen taidemusiikkiin suoraan liittyvät opinnot kattavat teoria/analyysi- ja historiaopintoja, kuoro- ja orkesteriopintoja ja soitinopintoja (joihin liittyy kaikille yhteisenä myös kamarimusiikki). Kamarimusiikki tai soitinpedagogiikka on myös mahdollista valita syventymiskohteeksi tai valinnaisten projekti- tai produktio-opintojen aiheeksi.

Opiskelijavalintojen kehittämisestä

Musiikkikasvatuksen valintakokeissa testataan pyrkijöiden soveltuvuutta musiikin aineenopettajaksi. Valintojen rakenne ja painotukset pysyivät pääpiirteissään samanlaisina viisivuotiskauden 1993–97. Tätä voi pitää indikaattorina siitä, että varhaisten valintojen tulokset vastasivat valintatoimikunnan näkemyksiä niistä valmiuksista, joita menestyminen koulutuksessa ja työelämässä opiskelijoilta edellyttävät.

Vuoden 1998 valintakokeisiin tehtiin muutoksia seuraavissa asioissa:

- 1) Valintalautakuntien jäsenmäärää vähennettiin.
- 2) Menestymistä akateemisissa opinnoissa pyrittiin ennakoimaan kirjallisten testien kehittämällä ja niiden painoarvon lisäämisellä.
- 3) Pää- ja sivusoitinten näytteet siirrettiin toiseen vaiheeseen. Samalla soitinnäytteiden lautakuntien rakenne muutettiin koostuvaksi kahdesta musiikkikasvatuksen kouluttajasta ja yhdestä pääsoittimen mukaan valikoituvasta soittinopettajasta.
- 4) Säveltapailutestiä uudistettiin enemmän yleisiä musiikillisia valmiuksia mittaavaksi.

Vuonna 1999 kirjallisen kokeen painotusta lisättiin 2% aineistokokeen kustannuksella. Tämä malli on ollut käytössä lukuvuoteen 2002–2003 asti.

Taulukko 1: musiikkikasvatuksen valintakokeiden painoalueet 1993–2003

1. VAIHE (1998-)	1993	1994-97	1998-99	1999-2000
-vapaa säestys	20%	20%	20%	20%
-säveltapailu*	10%	10%	10%	10%
2. VAIHE (1998-)				
-opetustuokio ja haastattelu	45%	30%	20%	20%
-käytännön musisointivalmiudet	10%	15%	15%	15%
-kirjallinen koe		10%	10%	12% **
-aineistokoe			10%	8%
-pää- ja sivuinstrumentti	15%	15%	15%	15%
-äänentarkistus (tarvittaessa)				
YHTEENSÄ	100%	100%	100%	100%
* v. 1998 eteenpäin säveltapailu ja yleismuusikkous				
**Sis. teoriakoe 5%				

Yhteenvetoa

Musiikkikasvatuksen koulutuksen alkaessa syyslukukaudella 1993 kiinnitettiin erityistä huomiota koulutusohjelman opetussuunnitelman kehittämiseen ja toteuttamiseen, opiskelija- ja opettajavalintoihin, laitehankintoihin sekä oppimismyönteisen ilmapiirin luomiseen. Saadun palautteen mukaan tässä on pitkälti onnistuttu. Opetussuunnitelman ja valintakokeiden kehitys on tapahtunut kiinteässä yhteydessä koulutuksen toteutumisesta kerättyyn palautteeseen. Palautepäivissä, opetussuunnitelma- ja valintalautakunnissa kerätyn yleispalautteen lisäksi opettaja- ja kurssikohtaista palautetta on hyödynnetty suoraan kurssien sisältöjen kehittämisessä. Aikamme musiikkikasvatuksen kannalta tärkeiksi tulkittuja osa-alueita on kehitetty käyttäen apuna yksikön tutkimuspotentiaalia. Palautetta on saatu myös suoraan kentältä, jossa opiskelijamme, jatko-opiskelijamme ja alumnimme työskentelevät erilaisissa musiikkikasvatukseen liittyvissä tehtävissä.

Musiikkikasvatuksen koulutuksen henkilöstö on rekrytoitunut tehtäviinsä vuosien 1993–2003 aikana. Musiikkikasvatuksen aineenopettajakoulutuksen henkilöstö koostuu kirjoitushetkellä kahdesta professorista, yliassistentista, kahdesta assistentista, kolmesta lehtorista sekä toimistohenkilöstä. Musiikkikasvatuksen jaokseen kuuluu lisäksi neljä lehtoria ja assistentti, jotka työskentelevät pääasiassa luokanopettajakoulutuksessa ja varhaiskasvatuksessa. Edelleen henkilöstöön kuuluu joukko pää- ja sivutoimisia tuntiopettajia.

Jaoksen henkilöstö on motivoitunutta työhönsä ja saanut aikaiseksi avoimen työkuultuurin. Avoimuus ja kyky keskustella nähdään yksikössä edellytyksenä muutosvalmiudelle ja kyvyille vastata oman työelämän ja tieteenalan muuttuviin haasteisiin. Joustavalle yliopistolliselle koulutukselle katsotaan myös eduksi, että perinteinen jako opetus- ja tutkimushenkilöstön välillä häivytetään. Tutkimusorientaatiota pyritään tukemaan myös jatkotutkimusten valmistumisen jälkeen erilaisilla tutkimuksen ja opetuksen teemaryhmillä.

Verrattaessa tapahtunutta kehitystä v. 1995 kirjattuihin koulutuksen tulevaisuuden kehittämisaalueisiin (Ruismäki 1995) voidaan tehdä seuraavia huomioita:

- 1) Vuonna 1995 tavoitteeksi asetettu uusien musiikkikasvatuksen opintokurssien edelleen muotoileminen on toteutunut. Hyviä esimerkkejä ovat vapaan säestyksen ja afroamerikkalaisen musiikin sovellukset ja pedagogiikka -kurssit.
- 2) Tavoitteeksi asetettiin joustavien pätevyitysmahdollisuuksien luominen yli aine-, tiedekunta- ja yliopistorajojen. Joustavuuden ja valinnaismahdollisuuksien lisäämisen päämääräksi nähtiin sellaisten monipuolisten, mutta samalla jonkin erityisalueen syvällisemmin hallitsevien opettajien kouluttaminen, jotka voivat halutessaan siirtyä joustavasti ala-asteelta lukioon tai aikuiskoulutukseen sekä opettaa mahdollisuuksien ja kiinnostuksen mukaan vaikkapa musiikkia ja tietotekniikkaa. Tämä tavoite on toteutunut ylimääräisten sivuaineopintojen myötä: osa musiikkikasvatuksen pääaineopiskelijoista on pätevyitynyt pääainetutkintonsa ohella luokanopettajaksi. Vastaavasti lukuvuodesta 1997–98 alkaen muiden aineiden tai luokanopettajaopiskelijoiden on ollut mahdollista hakea musiikkikasvatuksen sivuaineopiskelijaksi pätevyitykseen musiikin aineenopettajaksi. Kun otetaan lisäksi huomioon, että monilla koulutukseen hakeutuneilla on taustallaan nuorisosaasteen musiikin ammatillinen tutkinto tai opettajatutkinto, tavoitetta voidaan pitää saavutettuna.

- 3) Päämääränä oli myös ”voimistaa edelleen aloitettua yhteistyötä opiskelijoiden ja kouluissa toimivien opettajien välillä erilaisina yhteisinä projekteina”. Tämä tavoite on toteutunut mm. siten, että musiikkikasvatuksen opiskelijat ovat opetusharjoittelujen, projektiopintojen ja ammatillisen toiminnan puitteissa osallistuneet laajalti alueen musiikkikasvatustehtäviin musiikkileikkikoulusta yliopisto-opetukseen. Osa valmistuneista on myös toiminut musiikkikasvatuksen koulutuksessa pää- tai sivutoimimisina tuntiopettajina.
- 4) "Kehitetään koulutusohjelmaa oppimiskeskukseksi, josta koulut, lastentarhat, teatteri ja erilaiset projektit voivat tilata laitoksen ja opiskelijoiden osaamista käyttöönsä". Tämä tavoite on toteutunut osin jo pedagogiikkaopintojen myötä: pedagogiikkakurssien avulla on pystytty myös tarjoamaan kaupungin eri kouluista tuleville oppilaille ohjattua opetusta alueilla, joilla sitä ei ole yleensä ollut tarjolla, kuten vapaassa säestyksessä ja afroamerikkalaisen musiikin soitossa. Opetus on toteutettu maksullisena palvelutoimintana, joten se on kattanut pitkälti omia kustannuksiaan. Samalla se on mahdollistanut opettajavierailujen kustantamisen.
- 5) Musiikkikasvatuksen koulutus- ja tutkimusyksikkö (nykyisin musiikkikasvatuksen jaos) on toiminut eräänlaisena "resurssipankkina" alueen musiikkikasvatukselle. Opiskelijamme ja henkilöstömme ovat olleet näkyvästi mukana alueen kulttuurielämässä niin taidemusiikin, jazzmusiikin kuin populaarimusiikinkin alueella. Musiikkikasvatuksen opiskelijat ovat vastanneet paljolti myös muun yliopiston musiikkiannista erilaisissa juhlatilaisuuksissa kuten yliopiston avajaisissa, promootioissa, virkaanastujaisissa jne. Yhteistyö Pohjan sotilassoittokunnan kanssa on ollut aktiivista. Jaos on lisäksi tarjonnut tilojaan täydennyskoulutukseen ja erilaisiin yhteisöllisiin tapahtumiin.
 - Päämääräksi asetettiin tuottaa "uutta oppimateriaalia... opiskelija- ja opettajayhteisön yhteisenä kokeiluna tai ulkopuolisen kustantajan hankkeena". Syksyllä 1997 startannut "Opi musiikkia" -julkaisusarja on osaltaan vastannut tähän haasteeseen. Julkaisusarjassa on tähän mennessä ilmestynyt edellä mainittujen kahden CD:n lisäksi kolme kirjallista tuotetta: Jorma Styngin ”Vapaa säestys ja melodiasoitto kitaralla”, ”Pop/jazzimprovisaatio kitaralla” sekä keväällä 2000 Oulun yliopistossa järjestetyn avoimen sävellyskilpailun nuotinnukset.
- 6) Myös WWW-ympäristöjen hyödyntämistä oppimateriaalien ja muiden resurssien välittämiseen on kokeiltu. Oulun yliopisto on Sibelius-Akatemian ja Jyväskylän yliopiston kanssa mukana MOVE -hankkeessa, jonka tavoitteena on edistää valtakunnallista musiikin verkko-opetuksen tuotantoa, käyttöönottoa ja tutkimusta. Myös musiikkikasvatusteknologian tutkijakoulu on kehittänyt muiden yliopistojen kanssa.
- 7) Musiikki- ja viestintäteknologian, viestintäverkostojen sekä etäopetuksen ja avoimien oppimisympäristöjen kehittäminen on ollut päämääränä syksyllä 1996 käynnistyneen Pohjois-Suomen musiikkikasvatuksen tutkimusprojektin puitteissa (ks. Väkevä 1996; 1997; Väkevä & Ojala 1998). MOVE-projektin myötä musiikkikasvatuksen jaos on verkottunut laajempaan musiikkikasvatuksen teknologiseen kehitystyöhön (ks. <http://www.jyu.fi/move/>). Yksiköstä on pidetty musiikin etä- ja monimuoto-opetusta vuodesta 1996. Etäopetus tarjoaa kokeilukentän musiikin telemaatiikkaan liittyvien pedagogisten ja teknisten ongelmien tutkimiseksi kouluympäris-

tössä. Telemaattiset yhteydet ovat tarjonneet myös väylän tuottaa opetusta ja konferensseja muista koulutusyksiköistä.

- 8) "Tuetaan henkilökunnan jatko-opintoja ja kohotetaan laajemminkin koulutustasoa musiikin eri osa-alueilla". Oulun musiikkikasvatuksen koulutuksessa tämä on toteutunut niin, että opetushenkilöstö työstää opetustoimen ohella omia jatkotutkintojaan, jotka liittyvät kiinteästi oman ammatin (ks. esim. Jokela 2003) ja tieteenalan problematiikkaan ja samalla tukevat koulutuksen painoalueita. Jatkokoulutusseminaari on myös tarjonnut areenan yksikön ulkopuolisille musiikkikasvatustutkijoille ja jatko-opintojaan suorittaville musiikkikasvattajille. Lisensiaatintöitä (pääaine musiikkikasvatus) on tähän mennessä valmistunut viisi kappaletta; lisäksi on valmistunut yksi musiikkikasvatusta sivuava kasvatustieteen lisensiaatintyö (ks. liite 3)
- 9) Vuonna 1995 tavoitteeksi asetettiin myös, että laitoksen päällekkäisen resursoinnin välttämiseksi "hyödynnetään pitkällä olevien musiikkikasvatuksen opiskelijoiden tietotaitoa luokanopettaja- sekä lastentarhanopettajakoulutuksessa (esim. soitonopetus) siten, että opetus on opiskelijalle koulutusohjelmaan kuuluvaa opetusta". Tämä päämäärä on toteutunut mm. niin, että musiikkikasvatuksen opetushenkilöstö on "vierailnut" opettajina laitoksen eri yksiköissä ja musiikkikasvatuksen aineenopettajaopiskelijat ovat ohjanneet luokanopettajakoulutuksen musiikin erikoistumisopintoja. Myös varhaiskasvatuksessa ja kansainvälisessä koulutuksessa on hyödynnetty musiikkikasvatuksen aineopiskelijoiden tietotaitoa. Tällä hetkellä kehitystyö tapahtuu musiikkikasvatuksen jaoksen sisällä käsittäen sekä aineenopettajakoulutuksen, luokanopettajien koulutuksen että varhaiskasvatuksen musiikkikasvatuksen.
- 10) "Mahdollistetaan, että musiikkikasvatuksen jatko-opiskelijat osana opintojaan toimivat assistentteina esim. seminaarityön, tutkielmaseminaarin tai harjoituskurssien toteuttamisessa". Lukuvuodesta 1995–96 lähtien musiikkikasvatuksen koulutuksessa on ollut hoidettavana assistentin virka ja syksystä 1997 yliassistentin virka. Assistentin virkaa on hyödynnetty opetushenkilöstön omien jatkotutkimusten loppuvaiheessa. Musiikkikasvatuksen assistentit työstävät jatkotutkintojaan kasvatustieteellisessä tiedekunnassa ja osallistuvat keskeisellä tavalla musiikkikasvatuksen koulutuksen opetus- ja kehittämistehtäviin.
- 11) "Integroidaan järjestettäviä metodologian opintoja". Tämä tavoite on toteutunut musiikkikasvatuksen metodologia-kurssin yhteydessä, johon kuuluvasta suuryhmäopetuksesta tapahtuu osa luokanopettajakoulutuksen ja kasvatustieteen opettajien toimesta.
- 12) "Luodaan musiikkikasvatuksen koulutusohjelmasta asiantuntijayksikkö, joka vastaa tiedekunnan eri koulutusohjelmien musiikkikasvatuksen järjestämisestä". Tämä visio on toteutunut musiikkikasvatuksen jaoksen perustamisen myötä. Musiikkikasvatuksen henkilöstö on jo aikaisempina lukuvuosina huolehtinut eräiden yksittäisten musiikkikurssien opetuksesta (esim. luokanopettajien erikoistumisopintoihin liittyvät kurssit, audiovisuaalinen viestintä).
- 13) "Voimistetaan edelleen aloitettua yhteistyötä Sibelius-Akatemian, Jyväskylän yliopiston, Oulun konservatorion ym. oppilaitosten kanssa". Musiikkikasvatuksen koulutus on vuodesta 1995 julkaissut yhteistyössä Sibelius-Akatemian kanssa suomenkielistä musiikkikasvatuksen tutkimuksen jouluaikakauslehtiä (*Musiikkikasvatus/Finnish*

Journal of Music Education). Keväällä 1997 yksikössä järjestettiin ensimmäinen musiikkikasvatuksen tutkimussymposium. Kontakteja muihin yksiköihin ja oman ammattialueen laitoksiin on pidetty myös yllä tutkija- ja opettajavierailujen myötä.

- 14) Tavoitteeksi asetettu kansainvälisten kontaktien luominen ja ylläpitäminen on toteutunut yksikön oman henkilökunnan suorittamien ulkomaille suuntautuvien opettaja- ja tutkijavierailujen, kansainvälisiin konferensseihin osallistumisten ja ulkomaisten opettaja- ja tutkijavierailujen myötä. Jatko-opiskelijat ja jaoksen henkilökunta ovat olleet aktiivisesti mukana kansallisissa ja kansainvälisissä symposiumeissa ja konferensseissa. Opiskelijavaihtoa on toteutettu laitoksen vaihto-ohjelmien puitteissa lukuvuodesta 1995–96 alkaen. Ensimmäinen ulkomainen vaihto-opiskelija aloitti opintonsa musiikkikasvatuksessa syksyllä 1998.

Tulevaisuuden näkymiä

Lukuvuonna 2002–2003 musiikkikasvatuksen koulutuksen opetussuunnitelmaan tehdään pieniä tarkistuksia lähinnä opintojaksojen ajoituksen suhteen. Suurempi uudistus alkaa, kun opetussuunnitelma mukautetaan vastaamaan rakenteeltaan Bolognan sopimusta. Musiikkikasvatuksen koulutuksen rakenteita tullaan tällöin yhdenmukaistamaan sekä valtakunnallisessa että eurooppalaisessa kontekstissa. Sisällöllisesti Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen koulutuksen rakennetta uudistetaan siten, että valinnaisuutta, liikkumavapautta ja joustavuutta eri tiedekuntien ja eri korkeakoulujen välillä vahvistetaan. Erillisiä pienempiä opintojaksoja tultaneen integroimaan suuremmiksi kokonaisuuksiksi.

On myös mahdollista, että tulevaisuudessa musiikkikasvatuksen tutkintoon sisällytetään nykyiset luokanopettajan monialaiset opinnot tai toinen opetettava oppiaine (ks. Ruismäki 1999). Tämän kaltaisilla ratkaisuilla pyritään säilyttämään musiikinopettajien kilpailukyky ja joustava siirtyminen tulevaisuuden työmarkkinoille. Oulun musiikkikasvatuksen koulutuksesta valmistuneet henkilöt ovat sijoittuneet hyvin pääasiassa peruskoulun ja lukion musiikinopettajiksi eri puolille maata.

Valintakokeiden sisällöissä ei tällä hetkellä ole suurempia muutospaineita. Valintatyöryhmä on kokouksissaan pohtinut opiskelijoiden profiileja valintakokeiden pistemäärien pohjalta, pyrkinyt seuraamaan opiskelijoiden opinto- ja työuraa ja tältä pohjalta kehittämään valintoja edelleen. Tulevaisuuden haasteena on tukea musiikin ja ylipäänsä taideaineiden asemaa eri koulumuodoissa (ks. Hyvönen 2000; Väkevä 2002; Erkkilä 2003). Kirjoittamishetkellä musiikki on koulussa muiden oppiaineiden puristuksessa. Musiikin heikko asema heijastuu myös musiikkikasvatuksen koulutushalukkuuteen ja valintavirtoihin. Onneksi musiikki on ollut, on ja tulee olemaan monien nuorten elämässä sen verran keskeisessä asemassa, että sitä halutaan oppia tosissaan. Oppiaineeseensa laajalti perehtyneitä ja pedagogisilla valmiuksilla varustettuja musiikinopettajia tarvitaan epäilemättä jatkossakin. Niinpä kasvatustieteiden tiedekuntaan sijoitetulla musiikkikasvatuksen aineenopettajakoulutuksella lienee tarvetta myös tulevaisuudessa.

Liite 3. Musiikkikasvatuksen pro gradu -tutkielmat vuodesta 1995 alkaen ja Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen koulutuksessa tehdyt lisensiaatintutkimukset sekä väitöskirjat

Liite 2 v. 1997-98 OPS

Liite 3 v. 2002-2003 OPS

OULUN YLIOPISTO KASVATUSTIETEIDEN TIEDEKUNTA

Musiikkikasvatuksen pro gradu -tutkielmat vuodesta 1995 alkaen

- 1995 **Laine Janne ja Maunuvaara Tapio**
”Musikaalin toteuttaminen ala-asteella projektimenetelmän avulla”
- 1996 **Oikarinen Matti**
”Jazzin juurilta Kainuun korpiin - big band-musiikkikoulusta Hyrynsalmella”
- 1997 **Pääkkönen Leena**
”Oululaiset musiikkiluokat suomalaisen musiikinopetuksen kehyksessä”
- Joutsen Anne ja Mäkinen Mari**
”Suomalainen kansanmusiikki koulussa. Käsitteitä suomalaisesta kansanmusiikista, sen asemasta ja opettamisesta ala-asteen musiikinopetuksessa”
- Knihtilä Aila**
”Kiusallisen hyvää. 30 vuotta oululaista oopperaa”
- 1998 **Poikela Leena**
”Alakko nää mua? Teekkö nää oopperaa mun kans?”
Oopperan yleisökasvatusprojekti Oulun opettajan-koulutuslaitoksessa varhaiskasvatuskeskuksen taideaineiden integroituna päättöprojektina 1996-97”
- Hillilä Merja**
”Tenavatähdistä tangoprinsessoja? Tapaustutkimus Kempeleen Ylikylän koulun tenavatähdistä”
- Portaankorva Jarmo**
”Korvakuulolta soittamiseen perustuvan bändisoiton opetuspaketin laatiminen”
- Maunuvaara Kimmo-Petri**
”Ja lammella asui mörkö. Musikaali draama-prosessina”
- 1999 **Kallio Marko**
”Rumasta ankanpojasta joutseneksi. Tapaustutkimus homoseksuaalisen miehen identiteetin kehityksestä ja musiikin merkityksestä tässä prosessissa”
- Huusko Janika**
”Lastenlaulut ja laulaminen. Kulttuuriperintö sukupolvelta toiselle. Tutkimus 3.-4- luokkalaisten laulumieltymyksistä

Ylitornion kunnassa”

Karjalainen Mirja

”Soulteorian alkeet - toimintatutkimus southern soulin tyylinmukaisesta opettamisesta lukiolaisille”

Portaankorva Maria

”3-6 -vuotiaiden musiikkileikkikoululaisten itse keksimät laulut”

Mattila Marianne

”Kahdeksaluokkalaisten musiikillinen minäkäsitys. Tutkimus Oulun Normaalikoulun yläasteella”

Pirhonen Pauliina

”Suomalaisen musiikkileikkikoulun virstanpylväitä vuosina 1958 – 1999”

Kuivasmäki Minna

”Maratontanssit. Musiikkidraamaproduktion kokonaisvaltainen, taiteellinen ja toiminnallinen oppimisprosessi”

Mämmelä Antero

”Musiikin teoriako tylsää... tapaustutkimus tietokoneavusteisesta musiikinopetuksesta ala-asteella”

2000

Kemppainen Anu

”Vapaan säestyksen teoreettista ja empiiristä tarkastelua - tapaustutkimus Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen koulutuksessa”

Pulkkinen Päivi

”Hengellisen musiikin merkitys rippikoulunuoren elämässä”

Kukila Maija

”Mielikuvien käyttö laulunopetuksessa. Tapaustutkimus Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen koulutuksessa”

Suokko Kati

”Musiikin opettajana Kyproksen Suomi- koulussa - Etnografinen tapaustutkimus suomen kielen ja kulttuurin opettamisesta musiikin avulla Kyproksen Suomi-koulun lapsille”.

Saarinen Ruusa

”Mistä Me-henki” muodostuu kuorossa? Tapaustutkimus nuorisokuoron ryhmäkoheesioon vaikuttavista tekijöistä”.

Virkkula Esa

”Musiikki Brechttiläisessä teatterissa - tarkastelua näytelmän Äiti Peloton ja hänen lapsensa -kautta”

Erkkilä Tuomas

”Valinnan paikka. Ainevalinnan kehitys peruskoulussa ja tapaustutkimus musiikin valinnasta Kastellin yläasteella keväällä 2000”

Sipola Minna ja Siromaa Petri

”Hypermediasovellus Sointeras. Musiikin teorian opintoja tukevan oppimateriaalin valmistaminen, toteutus ja arviointi”

2001

Hartikainen Pasi

”Improvisoinnin oppiminen ja opettaminen mollibluesasteikon avulla. Tapaustutkimus Helsingin kaupungin suomenkielisen työväenopiston bändikurssista”

Soininen Ulla

”**Musiikki menee mun korvista sisään ja käsistä ulos! Dalcroze-rytmiikka**
Improvisaation opetuksessa”

Mattila Kati

”**Yhdeksän standardia amerikkalaisen koulumusiikinopetuksen perustana”**

Ojala Aleks

”Biisinteko luovan musiikkikasvatuksen työtapana. Tapaustutkimus pop/rockmusiikin sävellys-, sanoitus- ja sovituskurssin toteuttamisesta yhdeksäsluokkaisille”

Tekoniemi Tapio

”Akateemista bändisoittoa. Tapaustutkimus Oulun yliopiston musiikkikasvatuksen koulutuksen bändisoiton opetuksesta”

Antila Hannu

”Kuningatar Ester ja oikeuden voitto. Kirkko-oopperan valmistuminen laulu- ja draamaprosessina harrastelijaryhmässä”

Kitilä Kristiina

”Kuorolaisten musiikillinen minäkäsitys ja kokemus harrastuksestaan. Tapaustutkimus Oulaisten nuorisokou-
rosta”

Niskanen Heli

”**Alexander-tekniikka laulunopetuksessa. Fenomenologinen tutkimus neljän opettajan**
kokemuksista”

Ingalsuo Anna

”Virrestä viis veisaamme - Tutkimus hengellisen musiikin esiintymisestä 1990-luvun uskonnon ja musiikin yläasteen oppikirjoissa sekä kahden tapauskoulun hengellisen musiikin opetuksessa”

2002

Nissilä Lasse

”Mää kuulen sen siinä musiikissa, mää nään niihin säveliin liityneenä sen värin” **SYNESTESIA -**
TIETOISUUDEN MIELIKUVAT. Synestesia ja sen musiikillisten yhteyksien laadullinen tarkastelu”

Juntunen Maija ja Kauppila Pauliina

”Teekkaritorvet 30 vuotta – soittajien näkemyksiä orkesterin toiminnasta vuosien varrella”

Multanen Mari

”Semmosta vähän rankempaa rokkii” Tapaustutkimus paikallisen nuorisokulttuurin vaikutuksesta kiteeläisten nuorten musiikkimakuun

Tappola Jukka

”Miksi soitan hevirockbändissä? Tapaustutkimus hevirockyhtyeen toiminnasta ja soittamiseen innostavista tekijöistä”

Roivainen Katja

”Tapa elää, opettaa ja ajatella. Tapaustutkimus musiikkikasvatusmenetelmien vaikutuksesta opettajan pedagogiseen ajatteluun”

Ruokonen Heli

”Musiikinopetuksen mahdollisuudet kansainvälisyyskasvatuksessa”

Hannula Marko

”Vapaasti haitarilla – Evaluoiva tapaustutkimus sointumerkeistä soittamiseen ja – säestämiseen liittyvästä opetuskokeilusta”

Rikandi Inga

”Hetken lapsi - fenomenografinen tutkimus pianonsoitonopettajaiksi opiskelevien improvisointikäsitteistä”

Afflekt Minna

”Orff-pedagogiikka Ilka Salovaaran musiikin opetuksessa Nuolialan koululla”

2003

Jauhiainen Jaakko

”POHJANTIEN NUORISO-ORKESTEREIDEN VAIHEITA.

Historiantutkimus kuopiolaisesta nuoriso-orkesterityöstä vuodesta 1976 vuoteen 2001”

Kokko Marjut

”Tule piiriin leikkimään sinäkin. Oululaisten luokanopettajien näkemyksiä musiikkiliikunnan mahdollisuuksista oppilaan sosiaalisessa kasvussa”

Eskelinen Heli

Baila, baila –tutkimus salsamusiikista

Musiikkikasvatuksen alaan liittyvät lisenssiaatin tutkimukset

2003

Marja Ervasti

Lorutan laulun, sävellän sillan, piirrän partituurin, äänikuvitan kertomuksen - Musiikillinen keksintä osana sovellettua orff-pedagogiikkaa.

Hans Peter Klintrup

Ohjattu bändisoitto -rock 'n' rollia ja pedagogiaa.

2002			Tutkimus hyväksytty
Hyry, Eeva-Kaisa	Matti Raekallio ja opettamisen polyfonia.		28.5.2002
2000			
Juntunen, Marja-Leena	Dalcroze-rytmiikka - kehollisuutta korostava ja muusikkoutta kehittävä musiikkikasvatuksen lähestymistapa.		29.2.2000
Hirvonen, Airi	Pikkupianisteista solistisiksi ammattiopiskelijoiksi. Elämänkertatutkimus musiikillisesti lahjakkaista soitonopiskelijoista.		7.11.2000
1999			
Väkevä, Lauri	Musiikin merkitys ja musiikkikasvattajuus David J. Elliotin praktisessa musiikkikasvatusfilosofiassa. Pragmatistinen tulkinta.		8.6.1999